

UZASADNIENIE

W dniu 9 lutego 2018 roku do Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim wpłynął pozew A. B. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...).(…), w którym żądała zasądzenia od pozwanego (...) kwoty 1.323,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż żądana pozwem kwota jest odszkodowaniem na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 3 a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, którego pozwany nie zapłacił. Kwota odszkodowania wynika z faktury VAT wystawionej tytułem holowania pojazdu uszkodzonego (k. 3 – 7).

Pozwany (...) w W. w odpowiedzi na pozew nie uznał żądania pozwu i wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu pisma procesowego pozwany podniósł, iż powódka nie wykazała, aby rzeczywiście doszło do zdarzenia w udziałem pojazdu i aby rzekomy sprawca ponosił winę za spowodowanie szkody, a zatem aby zaktualizowała się odpowiedzialność pozwanego. Ponadto powódka nie wykazała, aby nie mogła zaspokoić kosztów holowania z dobrowolnego ubezpieczenia auto casco bądź assistance. Ponadto stawka tytułem holowania jest rażąco zawyżona. Poszkodowany R. S. nie dokonał czynności minimalizujących szkodę co zwiększyło jej rozmiar. Pozwany wniósł o przypozwanie R. M. (1) ojca A. M. (k. 40 – 44).

Odpis odpowiedzi na pozew został doręczony R. M. (2), lecz ten nie zgłosił swojego udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego.

W toku procesu strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) 2017 roku R. S. jechał samochodem marki A. ulicą (...) w miejscowości W. w kierunku R..

Przy tej ulicy mieszkała babcia A. M. i M. M., do której przyjechał ciągnikiem ich wujek J. D.. Ciągnik ten pozostawił na polnej drodze znajdującej się po drugiej stronie ul. (...). Małoletni A. M. i M. M. podeszli do ciągnika i postanowili przejechać nim na podwórko posesji znajdującej się po drugiej stronie ul. (...). Ciągnikiem kierował M. M.. Jadąc połą drogą po lewej stronie przy krawędzi ulicy (...) rosło drzewo, które zasłaniało widoczność z lewej strony poruszającego się ciągnika. Ciągnik wyjeżdżał z drogi polnej znajdującej się po prawej stronie nadjeżdżającego R. S. z prędkością od 10 km/h do 15 km/h. Kierowany przez niego samochód A. (...) uderzył w tylne koło ciągnika, który przewrócił się na bok.

R. S. poruszał się z dozwoloną w tym miejscu prędkością wynoszącą około 70 – 80 km/h. Po wypadku na miejsce zdarzenia została wezwana policja. Przyjechał również samochód – holownik, który został wezwany przez nieustaloną osobę. R. S. podpisał umowę na wykonanie usługi w postaci holowania jego samochodu z miejsca wypadku do miejsca zamieszkania oraz umowę cesji wierzytelności przysługującej mu w stosunku do pozwanego. Podpisanie tych dokumentów nastąpiło przy posesji uszkodzonego R. S. po przyholowaniu uszkodzonego samochodu. Nie widział wystawionej przez powódkę faktury i nie znał kosztów holowania. Powód nie miał wykupionego AC ani Assistance w zakresie holowania.

Ciągnik którym poruszali się małoletni A. i M. M. był własnością dziadka małoletnich C. M. i nie miał wykupionej polisy OC.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów: umowy przelewu wierzytelności (k. 11), faktury VAT nr (...) (k. 12), umowy zlecenia – holowanie z dnia (...) 2017 roku (k. 13), notatki urzędowej z dnia (...) 2017 roku (k. 113), odpisu protokołu miejsca wypadku (k. 114 – 115v.), protokołu oględzin pojazdu (k. 116 - 119v.)

zdjęć z miejsca wypadku (k. 127 – 152), odpisu szkicu z miejsca wypadku (k. 154), zeznań świadków: A. M. (k. 177v. – 178) i R. S. (k. 178 – 178v.), opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej R. W. (k. 192 – 204, 246 – 250).

Sąd obdarzył wiarą dowody w postaci dokumentów, albowiem ich autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Na wiarę w ocenie Sądu zasługują zeznania świadków A. M. i R. S., gdyż są jasne, rzeczowe, szczerze i prawdziwe oraz nawzajem się uzupełniają.

Sąd obdarzył wiarą opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej R. W., gdyż jest jasna, rzeczowa, została sporządzona przez osobę posiadającą konieczną i wystarczającą wiedzę w opiniowanym przedmiocie oraz zawiera odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania.

Sąd pominął dowody z dokumentów w postaci protokołów przesłuchań R. S. (k. 121 – 122v., 156 – 157v.), M. S. (k. 125 – 126v., 158 – 159v.), J. S. (k. 123 – 124v., 160 – 161v.) oraz protokołu rozprawy z dnia 9 sierpnia 2018 roku toczony w sprawie (...) (...) (k. 163 – 169v.), albowiem zasadą w procesie cywilnym jest bezpośrednie zapoznania się przez Sąd z dowodem jakim jest zeznanie świadka. Protokół z innego postępowania jako dowód zastępujący zeznanie świadka może być dowodem w sytuacji gdy świadka nie można już przesłuchać z powodu choroby lub śmierci. W pozostałych sytuacjach protokół z przesłuchania świadka może mieć charakter pomocniczy przy weryfikacji prawdomówności świadka. Pełnomocnik pozwanego nie wskazał, by zachodziły jakiegokolwiek przeszkody w przesłuchaniu wyżej wymienionych stron w charakterze świadków.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje częściowo na uwzględnienie.

W ocenie Sądu na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy uznać, iż w dniu (...) 2017 roku w na ul. (...) miejscowości W. doszło do wypadku drogowego. Kierujący ciągnikiem rolniczym nieposiadający uprawnień do kierowania nim małoletni M. M. nie zachował zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i włączając się do ruchu drogowego doprowadził do zderzenia z samochodem marki A. (...) kierowanym przez R. S.. Winę za doprowadzenie do wypadku w ocenie Sądu ponosi małoletni M. M., który wyjechał z drogi polnej na drogę publiczną, nie upewniwszy się wcześniej o możliwości bezpiecznego wykonania tego manewru. Małoletni nie sprawdził czy z jego lewej strony nie nadjeżdża żaden pojazd. Nie zwalnia go z odpowiedzialności fakt, że po jego lewej stronie widoczność ograniczało mu rosnące przy drodze drzewo.

Kierujący nadjeżdżającym z lewej strony ciągnika samochodem marki A. (...) R. S. jak wynika z opinii biegłego R. W. nie mógł uniknąć wypadku.

Twierdzenia pełnomocnika pozwanego zawarte w piśmie procesowym z dnia 9 lipca 2019 roku, z których wynika, iż poszkodowany przyczynił się do powstania szkody, w ocenie Sądu nie zasługują na uwzględnienie. Poczynione przez pełnomocnika pozwanego ustalenia opierają się na przyjęciu skrajnego założenia, iż ciągnik poruszał się z prędkością 15 km/h i w czasie 1 sekundy przejechał 4 metry. Pełnomocnik pozwanego nie wskazał dlaczego tylko tą wartość należy przyjąć, a pominać podane przez biegłego inne wartości prędkości ciągnika. Biegły wskazał, że ciągnik mógł poruszać się z prędkością około 10 do 15 km/h czyli od 2,77 m/s do 4,16 m/s. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż pismo to stanowi polemikę z opinią biegłego, przy czym podane przez pełnomocnika pozwanego dane użyte do obliczeń zostały przyjęte zupełnie dowolnie, w celu uzasadnienia przyjętej z góry tezy o przyczynieniu się poszkodowanego do powstania szkody.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż sprawcą szkody powstałej jest małoletni M. M.. Osobę sprawcy wskazał wyraźnie świadek A. M.. Toczące się przeciwko niemu postępowanie przed sądem rodzinnym i nieletnich nie zakończyło się, zaś jego wynik nie jest wiążący dla sądu rozpoznającego niniejszą sprawę.

Ponieważ ciągnik, którym poruszał się sprawca szkody nie miał wykupionej obowiązkowej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z art. 98 ust 1 pkt 3 lit a ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. jedn. Dz. U poz. 2214 z 2019 r.) zaspokojenie roszczenia odszkodowawczego należy do (...) w W..

Powód dochodził w pozwie kwoty 1.323,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty. W ocenie Sądu kwota żądania w tej wysokości nie została udowodniona.

Poszkodowany nie wezwał powódki bądź jej pracowników na miejsce wypadku celem odholowania pojazdu. Wynika to wyraźnie z zeznań świadka R. S.. Poszkodowany nie wiedział za jaką kwotę są świadczone poszczególne składniki umowy i w jakiej wysokości zostanie wystawiony rachunek, którego nawet mu nie przedstawiono, oświadczając, iż zostanie on zapłacony przez ubezpieczyciela.

Poszkodowany zobowiązany jest do minimalizacji rozmiarów szkody. W ocenie Sądu pozwany w niniejszej sytuacji może odpowiadać za usługę w rozmiarach odpowiadających przeciętnym kosztom wykonania usługi w okolicach powstania szkody.

Biegły R. W. w swojej opinii zestawiał ceny usług holowania pojazdów występujące na terenie województwa (...). Sąd ustalił, iż średnia wartość kosztów załadunku i rozładunku wynosi 222,90 zł (netto) zaś z 274,17 z podatkiem VAT.

Również średnia opłata za przejechany kilometr wynosi 3,80 zł (netto).

Przenosząc to na realia niniejszej sprawy powodowi należy się wynagrodzenie w wysokości 274,17 zł z tytułu załadunku rozładunku pojazdu oraz kwota 314,09 z tytułu opłaty za przejechany kilometr. Odległość między K. a W. wynosi 32 km, zaś między miejscem wypadku a posesją poszkodowanego 3,2 km (dane z portalu Mapy Google). Łączna odległość przebyta przez holownik powódki wyniosła 67,2 km (2 x 32 km + 3,2 km). Wysokość wynagrodzenia netto wynosi 255,36 zł zaś z podatkiem VAT – 314,09 zł. Łączna wysokość odszkodowania za odholowanie pojazdu marki (...)Sąd ustalił w wysokości 588,26 zł.

Powódka wezwał pozwanego do zapłaty wezwaniem z dnia 28 listopada 2017 roku, które zostało doręczone pozwanemu w dniu 5 grudnia 2017 roku (k. 23), zatem termin zapłaty mijał w dniu 12 grudnia 2017 roku. Sąd omyłkowo przyjął za datę doręczenia wezwania datę 19 grudnia 2017 roku widniejącą na datowniku oraz przyjął iż pełnienie świadczenia nastąpić miało do dnia 20 grudnia 2017 roku, zaś odsetki należą się powodowi od dnia 21 grudnia 2017 roku.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części. W ocenie Sądu żądana kwota za oczekiwanie przez dni godziny na możliwość odholowania pojazdu jest nieudowodniona. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika by holownik oczekiwał przez okres dwóch godzin na wykonanie usługi.

Wskazany w umowie zlecenia ryczałt w kwocie 476 zł (netto) odnosi się do ryczałtu za usuwanie pojazdu z drogi na podstawie art. 130a ustawy prawo o ruchu drogowym. Kwota ta jak sama nazwa mówi stanowi ryczałt, a zatem obejmuje wszelkie składowe koszty związane z pojazdem, załadunkiem – rozładunkiem i holowaniem pojazdu. Nie może być zatem uwzględniana jako składnik obowiązkowy umowy, Ponadto ryczałt ten dotyczy sytuacji w której przepisy ustawy o ruchu drogowym wyraźnie wskazują, gdy usunięcie pojazdu następuje wbrew woli lub przy obojętności właściciela pojazdu.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd w oparciu o przepis art. 100 kpc stosunkowo rozdzielił koszty poniesione przez każdego z powodów oddzielnie.

Powódka A. B. (2) poniosła koszty procesu w wysokości 67 zł opłaty od pozwu i 270 zł kosztów zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie

opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015r., poz. 1800 z późn. zm.). Pozwany (...) w W. poniósł koszty w wysokości 1500 zł zaliczki na koszty opinii biegłego oraz 270 zł kosztów zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie co daje łącznie kwotę 1770 zł.

Łączna wysokość poniesionych przez strony koszty procesu wyniosły 2.107 zł. Powódka dochodziła kwoty 1.323,48 zł zaś uzyskała kwotę 588,26 zł, wygrała zatem sprawę w 44%, zaś przegrała w 56%. Pozwany winien ponieść koszty w rozmiarze 44% całości kosztów procesu czyli 927,08 zł (1770 x 44%). Ponieważ pozwany poniósł koszty wyższe powódka winna zwrócić mu różnicę między kosztami poniesionymi a należnymi, czyli kwotę 842,92 zł.

Skarb Państwa poniósł koszty związane z wynagrodzeniem biegłego w wysokości 233,94 zł.

Sąd obciążył strony procesu stosunkowo do ich wygranej w sprawie i na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2018r. poz. 300 z późn. zm.) nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) od pozwanego (...) w W. kwotę 102,94 zł, zaś od powódki A. B. (3) kwotę 131 zł tytułem tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kosztów procesu.

Z przytoczonych wyżej względów i z mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.